

OBNAŽENÉ TEXTY

Johana Kroupová

VYDAVATEL, NAKLADATEL

JK Texty
Jindřicha Jindřicha 16, Praha 5
IČO: 71548327
www.textyjohana.cz

REDAKCE

Mgr. Johana Kroupová
johana.kroupova@seznam.cz

NÁZEV TITULU

Obnažené texty
poezie

ROK VYDÁNÍ

2019

Jako básně vznikaly v letech 2016 až 2018 a jsou průřezem autorčiny tvorby z těchto let.

Častými náměty jsou ženy, muži a život v marketingové době a odlidštěných vztazích. Některé básně byly použity i jako texty k punk rockové hudbě.

Žádná část tohoto díla nesmí být reprodukována nebo kopírována v podobě mechanické, elektronické, anebo šířena jakýmkoliv jiným informačním systémem bez předcházejícího souhlasu držitelů autorských práv.

ISBN

Obnažené texty - PDF
ISBN 978-80-270-4498-6

Obsah

MARKETINGOVÉ PRODUKTY	6
DÍVEJ SE JAKO DŘÍV	8
BEZ EMOCÍ.....	9
CESTA JE CÍL ZPÁTKY	10
MILOSTNÁ.....	11
TICHO	12
NA SMRT SE OBLÉKÁ	13
V ČERVENÉM BALÓNĚ	14
NOVOROČNÍ.....	15
BÍLO.....	16
MYŠLENKY.....	17
SHOŘELO	18
STAŘÍ PTÁCI	19
MATKY	20
NÁVRATY.....	21
VZPOMÍNKY LEDOVÉ	22
PO STŘECHÁCH V NOCI SLÉZALA.....	23
ŽENY SE ODHALUJÍ.....	24
MOTLITBA SRDCÍ.....	25
ŽENY ZTRACENÉ	26
BÁSEŇ?	27
JAKO NADĚJE	28
JEN PRO SYNA	29

ZA SKLEM	30
ŽENY V ÚDĚLECH.....	31
STREET OKRAJOVÁ	32
ÚPLNĚ STEJNÉ.....	33
V TRYCHTÝŘI	34
ZVUKY PRAHY	35
SVOBODNÁ VŮLE	36
ZEVNITŘ A UVNITŘ.....	37
CESTOU NA SLAPY.....	39
JEN MALÁ HRA	40
LÁSKA?	41
NOČNÍM MĚSTEM.....	43
PÍSEŇ	46
METREM PO PRAZE.....	47
EVOKACE	48

MARKETINGOVÉ PRODUKTY

Ženu zaplavilo ticho
Jen němě nafukované průvanem
Rostlo a nadouvalo se v těsné kabině
hyper kovové klece.
Žena čtyřicetiletá, bezdětná

Marně tiskla displeje odumřelých čísel
V kabině se zrcadlo třpytilo jako její oči
Dychtivé tělo všem v horních patrech
vykouřit cokoli
mezi nebem a zemí.

V tom zrcadle pak uviděla žena sama sebe
Vyprsenou hrud', upíří rty, designové hadry, dokonalé
vlasy, atd. atd. atd.
jako výkřik
podívej se na mě a udělej mi konečně mé vesmírné
dítě ty zgelovaný pako...
Ty v jakémkoli patře - ty marketingový panáku s šíle-
ným parfémem a zgelovanými vlasy, ztetovaným
zápěstím atd. atd. atd.
Čekám v kabině výtahu
Vyčerpaná svým prokoitálním směřováním.
Jedu konečně tam nahoru trochu si požalovat.

Žena si vymazala obličej
A zbylo jen tělo
Výtahem se sunulo výš a výš
k Bohu
K panákovi?
K sobě?
Výtah se rozjel
A žena ho típla jako cigaretu

Nejsem žena
jsem produkt
Nejsi muž si - jsi stejný produkt jako já.
Žena si vymazala tělo.
Dveře se otevřely a vešel muž.
Pozpátku se vracely děje a žena upravená a přichystaná se svůdně usmála...

DÍVEJ SE JAKO DŘÍV

Vloudíš se pod kůži holky na lavičce v parku. Voňavá
a jemná
Oblečeš si její šaty.
Svlíkneš, co tě nebaví
Jako nahý v trní
pod sebou spálíš zbytečné šaty, knihy, doklady
Zmizíš
Líbáš se s ženou pouličních lamp Perlovky
Lehce zašmátráš
A není to žena
Líbáš se s mužem
A lehce zašmátráš
A je to hermafrodit
Cokoli chceš uchopit
Změní se.
Cokoli se změní
Uchopíš
Ve tvém iPhone pulsuje už dávno lidské srdce
Tvoje srdce
Netluče, jak by mělo
Chladné a s arytmií
Zima tě udusí absolutní nulou
Osamělá zima místo péřovky.
V posledním vagonu metra jezdí ti nejopuštěnější
Černé oči tak krásné
Pro nikoho
Vloudíš se jen pod kůži
A Dál se nedostaneš
Nikdo se dávno nedívá
Na ty druhé
Dívej se jako dřív...

BEZ EMOCÍ

Když neuděláš nic, je to špatné
Když uděláš něco
Srazí tě to na zem
Rozmáváš svou vinu po chodníku
Kde se obtiskla jako výkřik
Když to přijde, chceš utéct, ale musíš to přežít

Nějak tu budoucnost musíš vytvářet
Nebo máš pocit, že musíš

Jinak by se nic nedělo
Ono se ale něco děje vždycky
Stačí to nechat a klidně se zaseknout

Protáhne se to v streči boží setrvačnosti

Přehulíš to a nemůžeš pohnout hlasitostí
Překulíš to do křeče ďábelského pokračování

Nemůžeš se vzdát tomu proudu, ve kterém se to pak
stejně vrátí zpátky
Nedokážeš to uspíšit, uvolnit
Bloudíš v lese emocí